

Ну навіщо стільки заліза

Микола Руденко

Ну навіщо стільки заліза —
Нари, двері, ґратовані рами?
Все одно я зненацька пролізу
Крізь щілину тюремної брами.

Все одно я піду на волю —
Духом вийду, якщо не тілом.
Обійму, мов сестрицю, тополю.
Навтішаюся світом білим.

Помолюся до зір серед жита,
Заночую в копиці сіна —
І піду, щоб у людях жити
Доти, доки живе Україна.